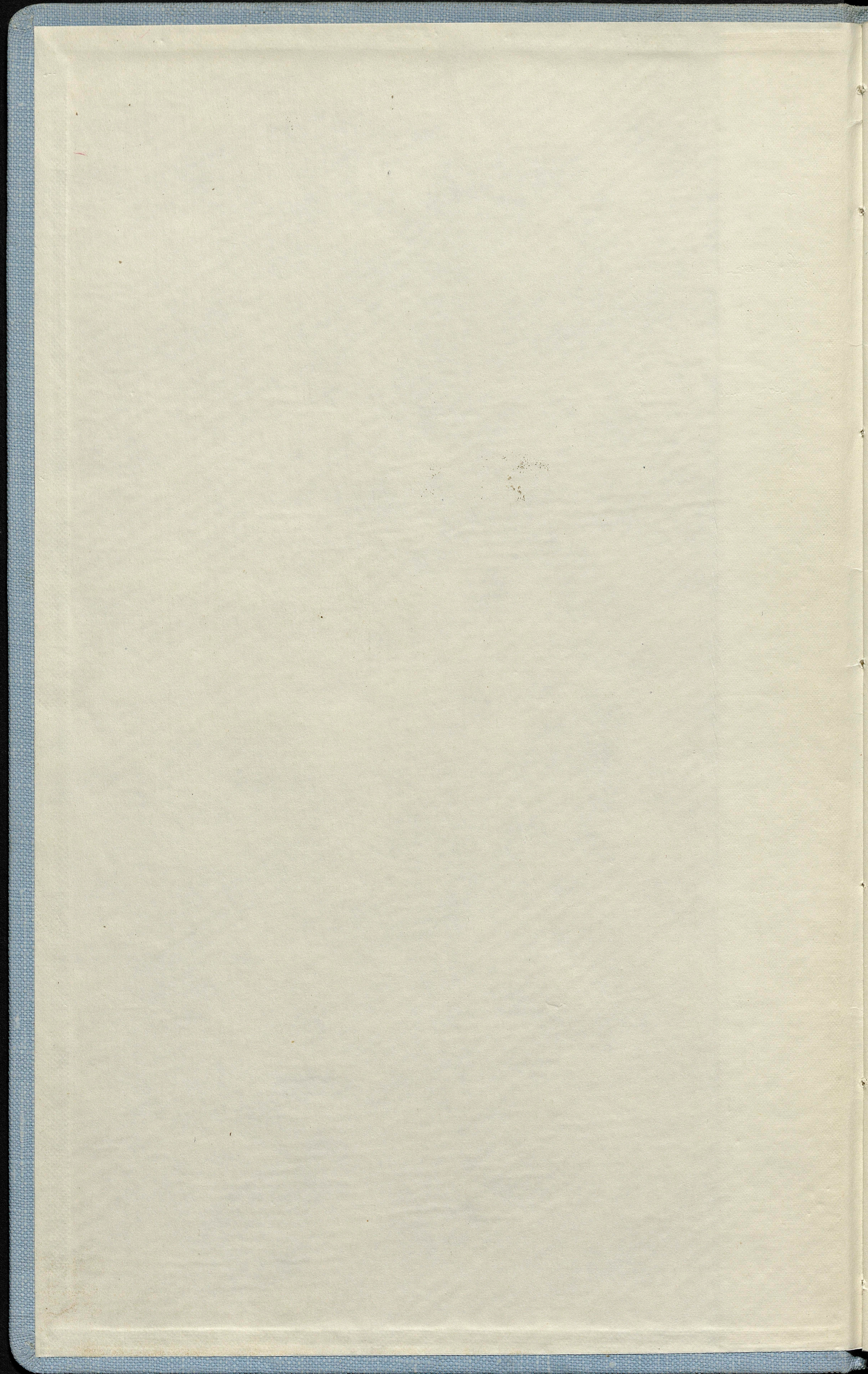
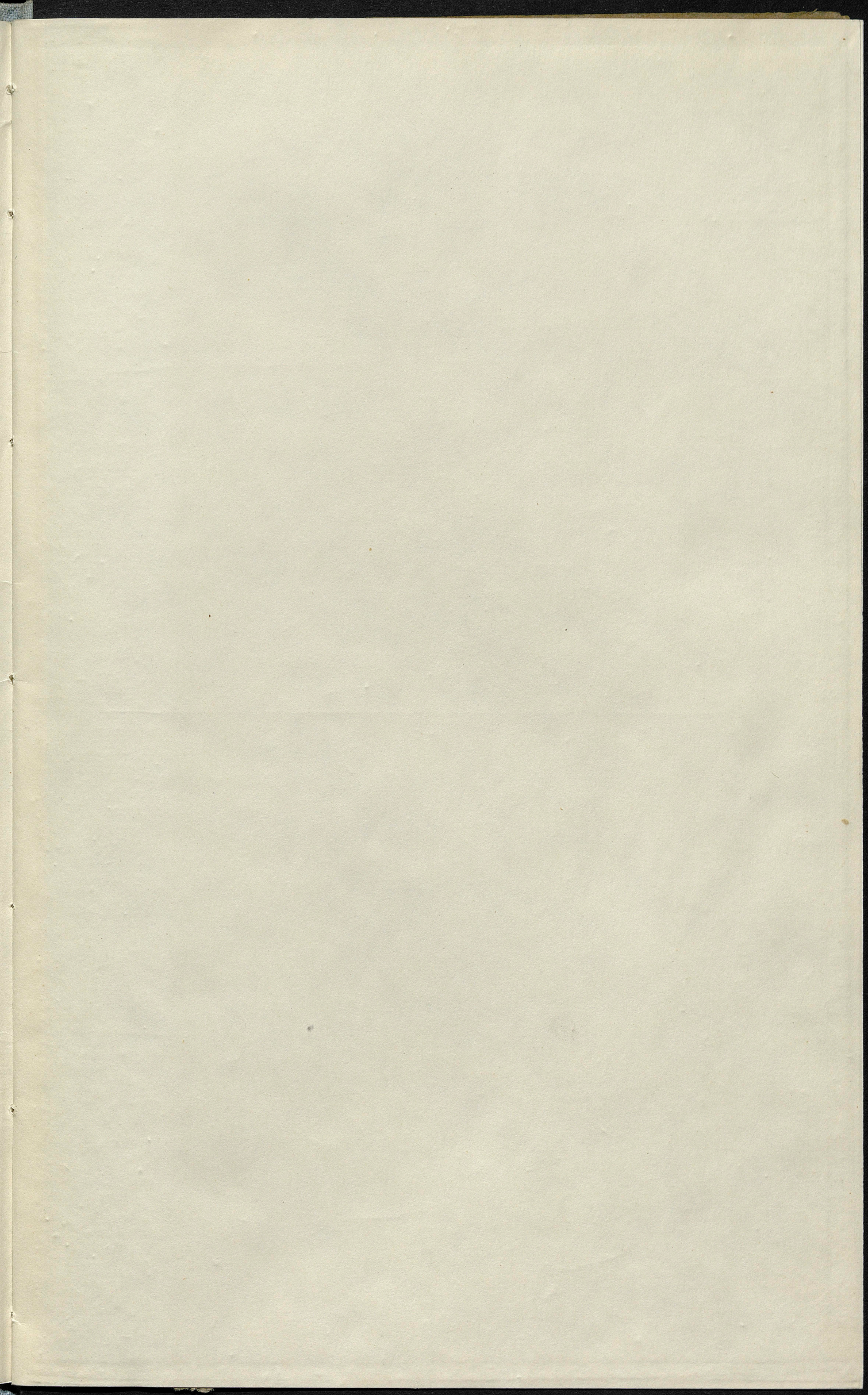

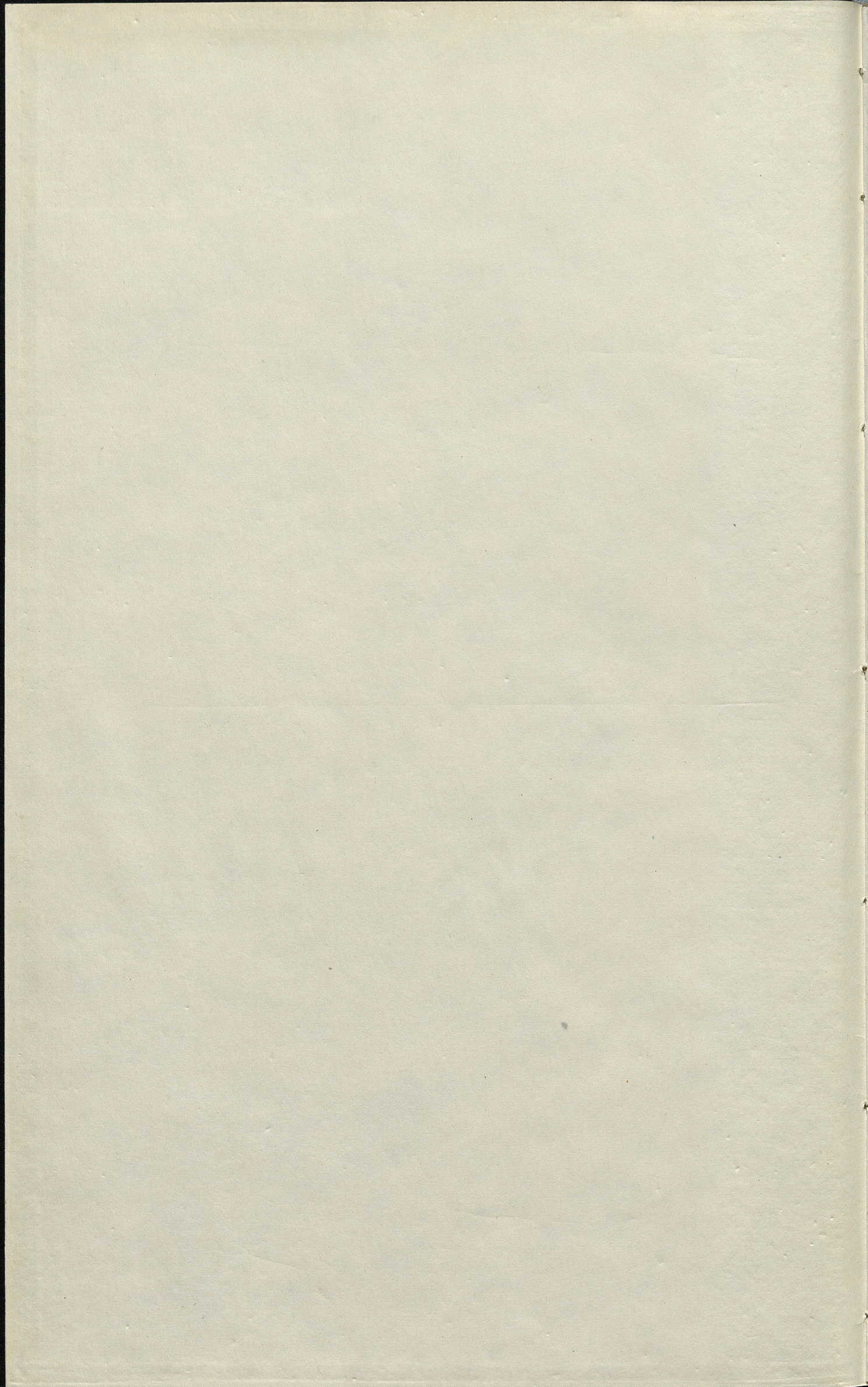
BIBLIOTEKA

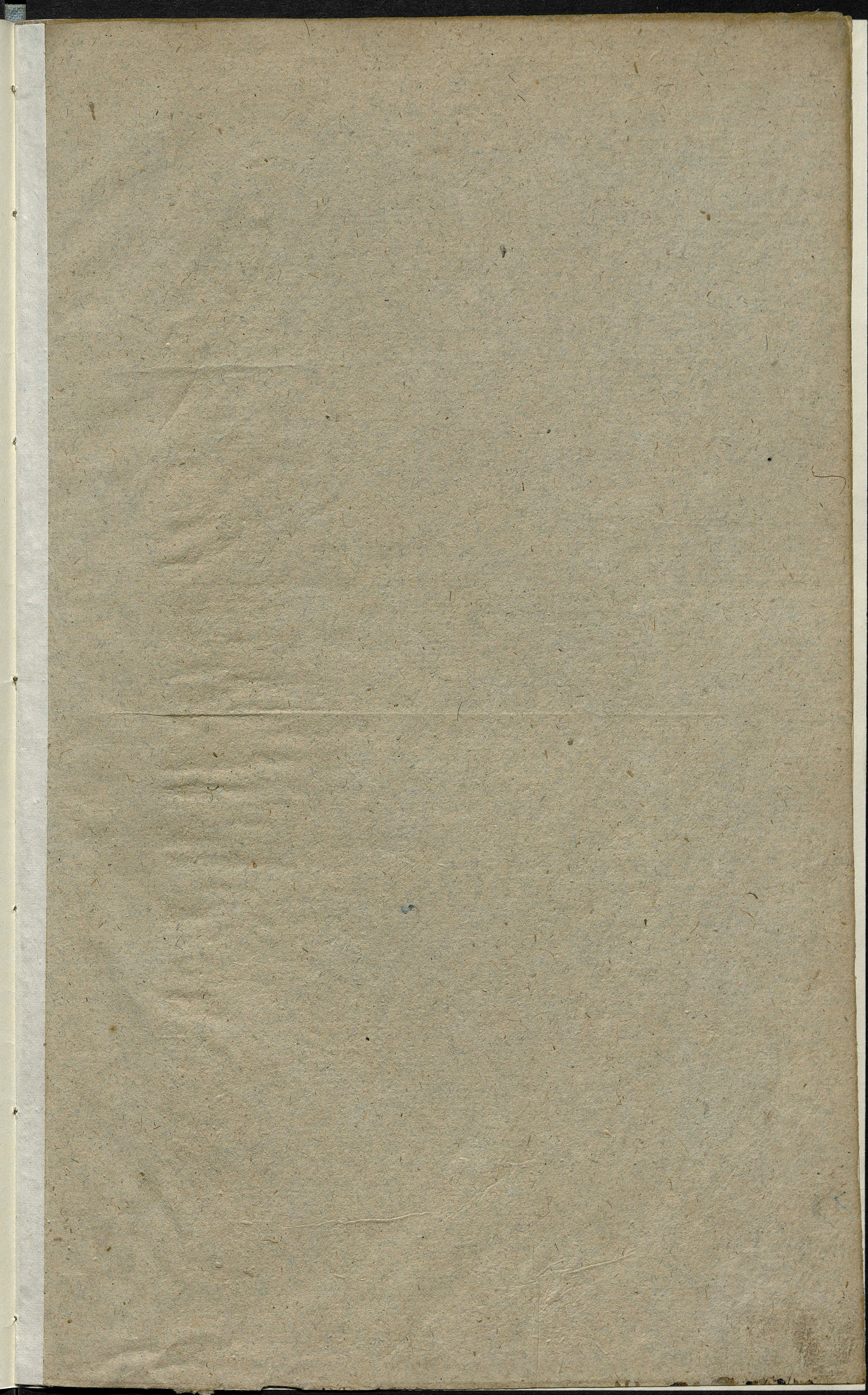
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVIII 14091

MIŁOSCIWE LATO

GORACEY MIŁOSCI BOSKIEY,

W Krwáwey ZBAWICIELA Męce

REPREZENTOWANE.

*Od Iasnie Oświeconey, Iasnie Wielmożney, Wielmożney, Szlachetney Młodzi
Supremæ Classis Grammatices, przy Collegium Warszawskim
Societatis I E S U Studiuacey.*

ROKV, Ktorego Stolicá Apostolska, po zawarthey w Rzymie Bramie Świętey, MIŁOSCIWE LATO całemu zwykła, nakazować Chrześcijaństwu: M. D. C. C. I.

W Sam dzień, ktorego przyiawszy Naturę ludzką, Naywyższy Biskup za zdaniem Pawła Świętego (Hebr: 4.) CHRYSSTVS, toż samo ogłosił Świátu: 25. Marca.

PROLOGVS.

*S*Práwiedliwość Boską z wirydárzǎ szczęśliwey wieczności, więksha część kwiátom wyplenimszy, przeznaczonych ná zgubę wieczną reprezentuie; ná co boleíac Miłosierdzie Boskie, wzdychá do Miłosciwego Látá goracey Miłosci Wcielonego Páná, máíac nádzíeć, że onę kłéskę nágrodzi Miłosciwe Látó.

Pars Prima:

- INDUCTIO 1ma. Gorliwość Boska czytáiac one słowá Matth: 24. *Ostygnie w wielá miłosć, o frogiey zimie, Oziębłym w Miłosci Boskiej prorokuie ludziom: przeto z Ran ZBAWICIELOWYCH zápalá sercá i zágrzewa.*
- INDUCTIO 2da. Grzech Naturę ludzką Świętemi rozegrzáná zápalámi, iákoby ná ochłódę szátę z niey niewinności zwłacza; ále wnet oziębła się czuie w Miłosci Boskiej Naturá, i grzechowym ściśniona zimnem, gdy bárzicy się nád ogniem żádá ludzkich, i rozświeconymi honorámi grzeie, tym bárzicy żiębnieie w Miłosci Boskiej.
- INDUCTIO 3tia. Miłosierdzie Boskie przeżiębła widzác Naturę, cieszy iá Miłosciwym Látém, ktorego gdy się w rózných Mieśiáczách dopytywa Naturá, i Lipiec pode Lwem Látó pospolite ukázuie; Rok Święty pode Lwem z pokolenia Judy Miłosciwego Látá czekać káże.
- INDUCTIO 4ta. Slika zewszád drogę máíac Naturá ludzká, co raz upada; przeto icycle pokuty popiołém lody posypáć Miłosierdzie Boże káże, ále gdy icycle upada, krzyżem się podpierać káże, lepszá drogę ná Miłosciwe Látó obiecuiac.

INDU-

8.377

24 10 12
4: 3: 24

20 20 20
6 1 2

INDUCTIO 1ta. Noc światowych maxím, prześiła dzień wieczney Prawdy: przeto iuż bładzacy w ciemnościach Náturze, Miłosierdzie Boskie miásto pochodni, dáie Krzyż, á dzień wielki chwały wieczney, lub prześilenie nocy ze dniem, ná Miłosciwe Láto obiecuie.

CHORVS.

Jáko żrzodła w zimie nie zámárzáia, ále i onszem ciepleysze sa; tak żrzodła Miłosierdzia Boskiego nie zámárzle i ciepłe w Ránach Zbáwicielowych pokázuia się z Izáiaszá, choć w naysroźsza zimę ludzkiej oziębłości.

Pars Secunda.

INDUCTIO 1ma. Miłość Boska otłuczone z Owocow, i z liścia wyzute widząc drzewá, dorozumiewa się, iż się w tym to národ ludzki z niewinności száty złupiony reprezentuie: które gdy Sprawiedliwość Boska, iáko oschłe, i bez owocow uczynkow dobrych, nieplodne Pomście Boskiej wycináć i wypaláć każe, Miłosierdzie Boskie ręczy się ná one drzewá, iż ná Miłosciwe Láto zákwiná i owoc dádzá.

INDUCTIO 2da. Miłość Boska złota łask swoich rosá polewa hoynie: ále one náprzod frukty márności światowey wydáia; potym rózne instrumentá Męki Páńskiej, przez co o śmierci, która iá od niewdzięcznych ma potkáć upewnia się.

INDUCTIO 3tia. Pokutá gorącymi łzami polewa drzewá: ále gdy im to nie pomaga, Miłosierdzie Boskie rádzi Miłości Boskiej, Krwią własną ie poláe.

CHORVS.

W drzewá ścięte szczepiac Krzyże Náwiedzenia Boskie, ukázuia; że częstokróć ludzie Pan BOG uciskámi do zámítowánia siebie przymusza, kterych łaska nákloníc nie może: drugie zái krew Miłości zláne, śmierci wydáia, wyrażáiac iáko záka: miałym ludziom Krew Chrystusowá ná potępienie.

Pars Tertia.

INDUCTIO 1ma. Kwiat polny, którym się Chrystus názwał ná gorze Kalwaryjskiej, ukázuiać Miłosierdzie Boskie; z drugiey strony Lwá z pokolenia Judy ná Krzyżu, o Miłosciwym Lećie znáć dáie Náturze ludzkiej.

INDUCTIO 2da. Krew Miłości zláne drzewá oschłe, złote liścia wydáia, i fercá się doyrzáley ku BOGU Miłości, miásto owocu z nich wysypuá: co widząc Náturá ludzká, cieszy się z Miłosciwego Latá, i w Miłości Boskiej rozgrzewa się.

INDUCTIO 3tia. Dzień Prawdy Wieczney przy Ránach Zbáwicielowych, iáko przy Słońcach nowych, noc maxím światowych przemaga: przez co oświecona iuż Náturá ludzká, poznáwa doskonále ná sobie grzechowá szkárádę.

INDUCTIO 4ta. Skruchá lodowáte fercá grzesznikow, nád ogniem Miłości Boskiej rospuszczáiac, o Miłosciwym Lećie w zupełnym Opuście grzechow ludzkich w Ránach Zbáwicielowych upewnia wszystkich.

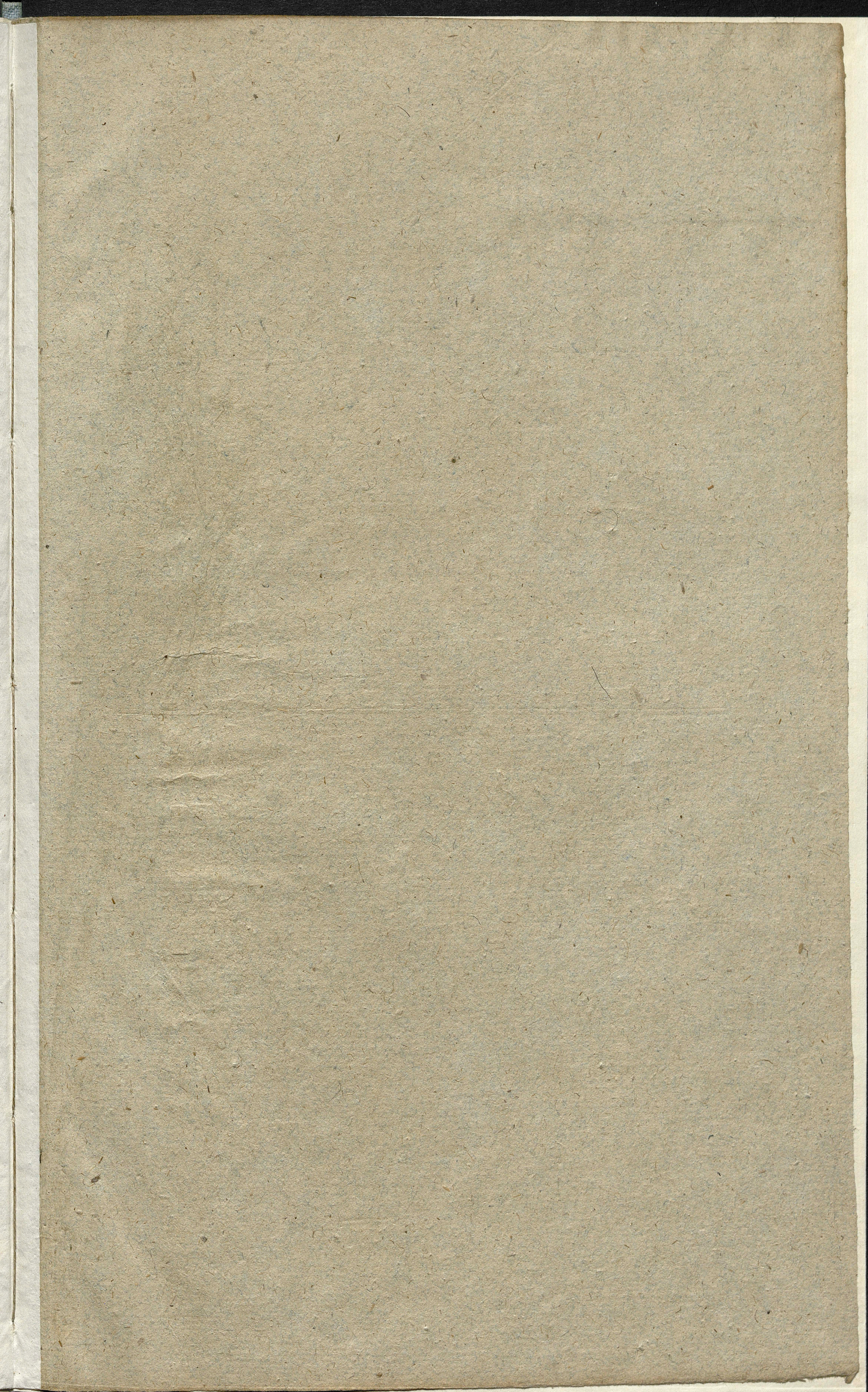
EPILOGVS.

Ze żrzodeł Zbáwicielowych rózne zmiérzeta piiać, okázuia, że gotowa ochłoda i niewyczerpane Miłosierdzie wszystkim grzesznikom w Ránach Chrystusowych,

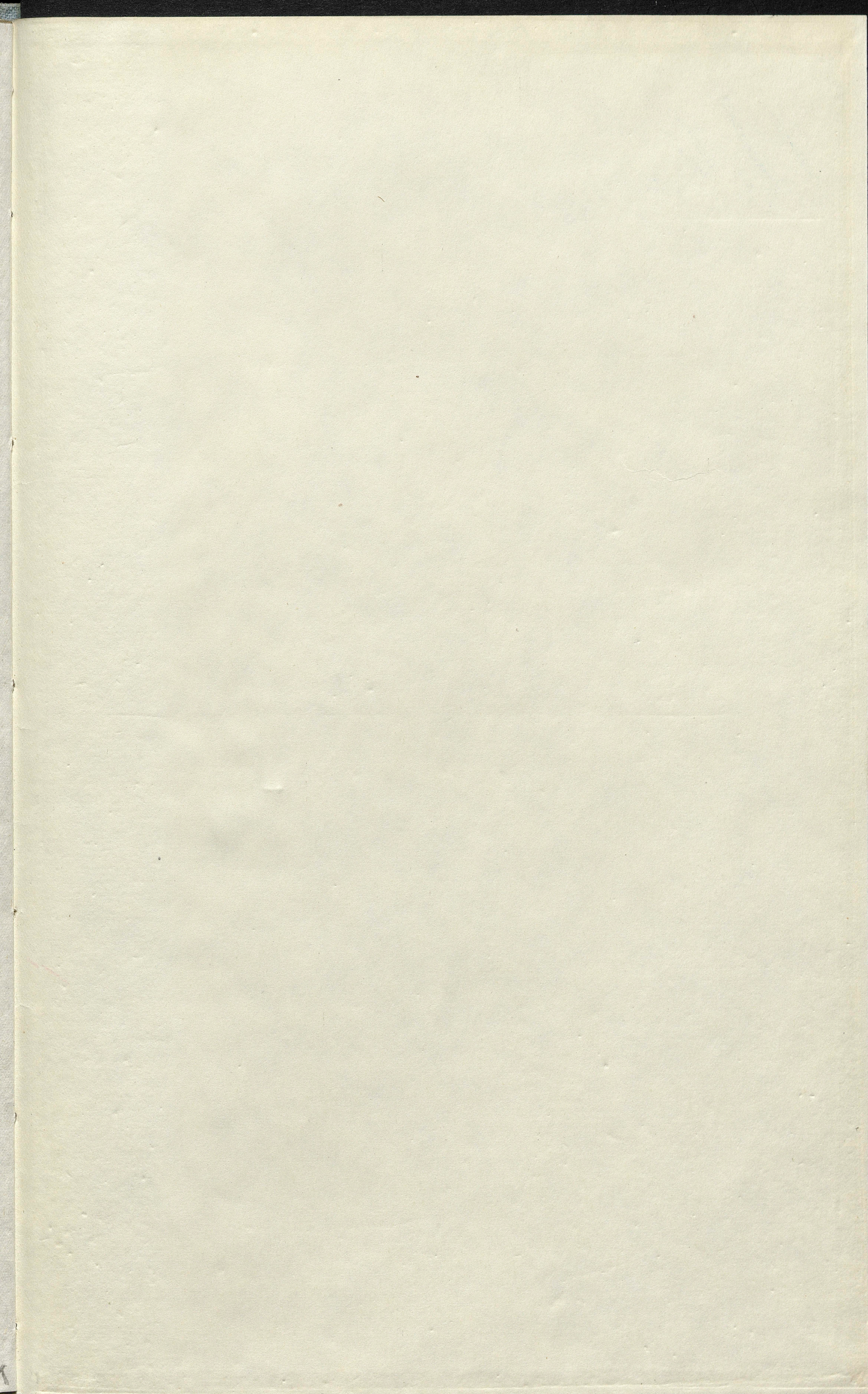
**Ná większą BOGA w cieie ludzkim cierpiącego,
Chwałę.**

*Gibb
14*

11033.

OPRAWĘ WYKONANO

w prac. introl.-konserwat.

Biblioteki „Ossolineum”

Data 10.8.78 podpis Uryszko

